

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΡΩΙΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ

7

ΙΟΥΝΙΟΥ 2014

ΕΤΟΣ: 426
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ: 12671

ΗΧΩ

ΤΩΝ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ

ΚΩΔΙΚΟΣ: 1781

1,5 €

Τηλ.: 2103817700 - 2103817716 - 2103817737 • Fax: 2103817331 - 2103817281 • E-mail: iho@otenet.gr • www.ihodimoprasion.gr

ΛΟΓΟΤΥΠΟ: Γ. ΠΑΝΟΥΣΙΑΣ

ΜΑΡΚΟΣ ΚΑΜΙΛΙΑΝΙΣ

Θεωρώ την καθημερινή παρουσία στο εργαστήριο απαραίτητη, γιατί πιστεύω περισσότερο στην εργασία παρά στην έμπνευση. Αυτό αντικατοπτρίστηκε στην έκθεσή μου, «365», όπου εκτέθηκαν ισάριθμα έργα καμωμένα ένα κάθε μέρα κατά τη διάρκεια ενός χρόνου, με μια τεράστια ποικιλία θεμάτων αλλά και τεχνικών.

Η ζωγραφική ενασχόληση με την επικαιρότητα με αφήνει αδιάφορο, κυρίως ως όχημα να παριστάνει κανείς τον σύγχρονο. Αυτό είναι θέμα γλώσσας και όχι θέματος.

Η καλλιέργεια ενός προσωπικού στυλ, δεν αποτελεί στόχο μου. Το αν υπάρχει προσωπικό ύφος, έρχεται από μόνο του. Ακόμη κι αν διαμορφώνεται κάτι τέτοιο, δεν είμαι διατεθειμένος να το υπηρετήσω αφήνοντάς το να με «σκλαβώσει», χαρακτηριστικό πολλών σύγχρονων ζωγράφων δυστυχώς.

Στο πλαίσιο μιας εν γένει ρεαλιστικής απεικόνισης του κόσμου, πιστεύω ότι η ζωγραφική μου διακρίνεται από μια ιδιαίτερη γεωμετρία και μια μέριμνα των υλικών. Καταπιάστηκα όχι μόνο με διαφορετικές τεχνικές αλλά και με διαφορετικά είδη τέχνης, πηδώντας συχνά από το ένα στο άλλο κατά το δοκούν – ζωγραφική, σκηνογραφία, εικονογράφηση βιβλίων, εκκλησιαστική τοιχογραφία, εικόνες, χαρακτική, σχέδιο, μονοτυπίες. Παράλληλα με τη ζωγραφική πράξη, η μελέτη της ιστορίας της τέχνης ήταν πάντα στις προτεραιότητές μου. Η αγάπη μου για τη φύση συνδυασμένη με τη μελέτη της ιστορίας, αποτελούν τους δύο κεντρικούς άξονες μιας πρόσφατης έκθεσης, «Το Μουσείο των Δέντρων», που αφορούσε τον τρόπο αναπαράστασης του Δέντρου στη διάρκεια της ιστορίας, από τους αρχαίους χρόνους ως σήμερα.

Θα μπορούσα να ορίσω τα τοπία, τις νεκρές φύσεις, τον κόσμο του εργαστηρίου μου και τα δέντρα ως τις κυρίαρχες θεματικές ενότητες, που ωστόσο έρχονται σε δεύτερη μοίρα σε σχέση με τον τρόπο ζωγραφικής τους. Αν υπάρχει κάτι τέτοιο, το ήθος της ζωγραφικής με ενδιαφέρει πιο πολύ από το ύφος ή το θέμα. Η πολυμορφία στη δουλειά μου ίσως μπορεί να παραλληλιστεί με τις μουσικές μου προτιμήσεις: με άνεση μεταφέρομαι από τον Καζαντζίδη στην Κάλλας ή από την ινδική μουσική σε μεσαιωνικά μαδριγάλια!

Μεγάλο μέρος της εργασίας μου αναφέρεται στο Άγιον Όρος, θεωρητικά και πρακτικά, ως πηγή έμπνευσης αλλά και ως χώρος εκτέλεσης έργων κατά παραγγελία. Η ενασχόλησή μου με την εκκλησιαστική ζωγραφική, κυρίως τοιχογραφίες, αντανακλά την αγάπη μου και για τις μεγάλες επιφάνειες, αλλά και την επιθυμία μου να αναμετρηθώ με το ψάξιμο μιας σύγχρονης φόρμας μέσα στο πλαίσιο μιας παραδοσιακής κατεύθυνσης.

Ο Μάρκος Καμπάνης γεννήθηκε το 1955 και σπούδασε ζωγραφική στο St Martin's School of Art, στο Λονδίνο. Το 1983 έζησε για έξι μήνες στη Φλωρεντία ζωγραφίζοντας τοπία και μελετώντας τα μουσεία της Ιταλίας.

Εκτός από τη ζωγραφική ασχολείται με τη χαρακτική, τόσο με δικές του δημιουργίες όσο και με τη μελέτη της Αγιορειτικής χαρακτικής παράδοσης. Έχει οργανώσει για το σκοπό αυτό ένα εργαστήριο εκτυπώσεων στις Καρυές του Α. Όρους. Ως εικονογράφος βιβλίων έχει συνεργαστεί με τις εκδόσεις Αρμός, Φοίνικας, Αστήρ, Εκδοτική Αθηνών και άλλες. Στον τομέα της εκκλησιαστικής ζωγραφικής, έχει κάνει τοιχογραφίες σε μονές του Αγίου Όρους, στη Μονή Σινά και αλλού.

Το 1984 συμμετείχε στην ελληνική εκπροσώπηση της 15^{ης} Biennale Αλεξάνδρειας στην Αίγυπτο, ενώ έχει λάβει μέρος σε πολλές παρουσιάσεις της Art Athina.

Έχει κάνει πάνω από δεκαπέντε ατομικές εκθέσεις, στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Οι κυριότερες έγιναν στο Καλλιτεχνικό Πνευματικό Κέντρο Ώρα, στην Γκαλερί Χρυσόθεμις, στο Γαλλικό Ινστιτούτο της Θεσσαλονίκης, στην Gallery K του Λονδίνου, στο Μορφωτικό Ίδρυμα της Εθνικής Τραπέζης, στην Αίθουσα Τέχνης Αθηνών και αλλού. Το 2010 παρουσιάστηκε στο Βυζαντινό και Χριστιανικό Μουσείο στην Αθήνα, αναδρομική του έκθεση με θέμα τα έργα που έκανε σε σχέση με το Άγιον Όρος τα τελευταία είκοσι χρόνια. Η τελευταία του έκθεση, το 2013 αφορούσε μια σειρά 365 έργων που ζωγραφίστηκαν ένα κάθε μέρα στη διάρκεια ενός έτους. Στον θεωρητικό τομέα έχει μελετήσει το έργο του Σπύρου Παπαλουκά, επιμελούμενος το βιβλίο *Σπ. Παπαλουκάς, Θητεία στον Άθω* και έχει οργανώσει την έκθεση *Το Άγιον Όρος στην Ελληνική τέχνη*, που έγινε στο Μορφωτικό Ίδρυμα της Εθνικής Τραπέζης σε συνεργασία με την Αγιορειτική Πινακοθήκη.

ΕΠΗΜΕΛΕΙΑ-ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ: ΧΡΗΣΤΟΣ Ν. ΘΕΟΦΙΛΗΣ - ΚΡΙΤΙΚΟΣ ΤΕΧΝΗΣ

Μάρκος Καμπάνης

Χτορά την καθημερινή παρουσία στο εργαστήριο αναρωτήθη γιατί πιστεύω περισσότερο στην ερασιερασιά παρά στην έπισηση. Αυτό αναποδογύρισε στην έκθεση μου, «365», όπου εκτέθηκαν ισόψηφα έργα και αφίσες ένα κάθε μέρα κατά τη διάρκεια ενός χρόνου, με μια πρόταση ποιητική θεματική αλλά και τεχνική. Η ζωγραφική ενισχύθηκε με την επικοινωνία με αφίσες, οδοδείκτο, καθώς ως σχήμα να πιστευότανε μανιές τον στήριγμα. Αυτό είναι θέμα γλώσσας και όχι θέματος.

Η καλλιέργεια ενός προσωπικού στυλ, δεν αποτελεί στόχο μου. Το αν υπάρχει προσωπικό ύφος, έρχεται από μόνο του. Ακόμα κι αν διαμορφώνεται κάτι τέτοιο, δεν είμαι διατεθειμένος να το υπηρετήσω αφηρόντως το να με «αποδράσει», ζωοποιητικό πολλών σύγχρονων ζωγράφων διαφέρει.

Στο πλαίσιο μιας γενέει φιλοσοφική αποκορύφωσης του κόσμου, πιστεύω ότι η ζωγραφική μου διακρίνεται από μια ιδιαίτερη γραμμή και μια μερμένη των υλικών. Κινητικότητα όχι μόνο με

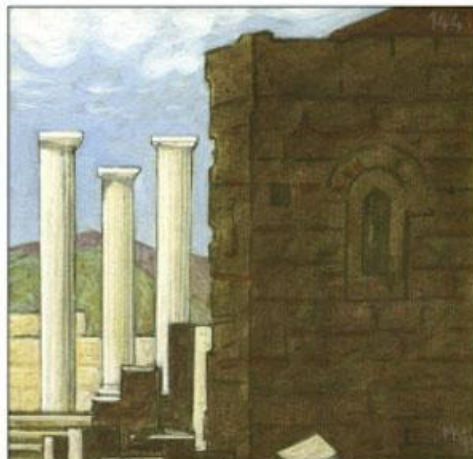
διαφορετικές τεχνικές αλλά και με διαφορετικά είδη τέχνης, κηδόντας συχνά από το ένα στο άλλο κατά το δούλο - ζωγραφική, σκηνογραφία, εικονογράφηση βιβλίων, εκδοσιακή τεχνική, εικόνες, ζωοακτική, σχέδιο, μονοτυπία.

Παράλληλα με τη ζωγραφική πράξη, η μελέτη της ιστορίας της τέχνης ήταν πάντα στις προτεραιότητές μου. Η αγάπη μου για τη φύση συνδυάστηκε με τη μελέτη της ιστορίας, αποτελούν τους δύο κεντρικούς

αξόνες μιας πρόσηστη έκθεσης, «Το Μουσείο των Δέντρων», που εισαγάγει τον τρόπο αναπροσαρμογής του Δέντρου στη διάρκεια της ιστορίας, από τους αρχαίους χρόνους ως σήμερα.

Θα μπορούσα να ορίσω τα τοπία, τις νεκρές φύσεις, τον κόσμο του εργαστηρίου μου και τα δέντρα ως τις κυριότερες θεματικές ενότητες, που ωστόσο έχουν σε δεύτερη μοίρα σε σχέση με τον τρόπο ζωγραφικής τους. Αν υπάρχει κάτι τέτοιο, το ύφος της ζωγραφικής με ενδιαφέρει πιο πολύ από το θέμα ή το θέμα. Η περιληψία στη δουλειά μου (ως μπορεί να πολλαπλασιάζει με τις μεσελικές μου προκλήσεις με άσπρη μεταφράσεις από τον Κοζινιόδη στην Κόλλος ή από την ανάκη μουσική σε μελωδικά μοδερνιστικά).

Μεγάλο μέρος της εργασίας μου αναφέρεται στο Άγιον Όρος, θεωρητικά και πρακτικά, ως πηγή έμπνευσης αλλά και ως χώρος εκτέλεσης έργων κατά παραγγελία. Η ενισχύση μου με την εκδοσιακή ζωγραφική, καθώς τοχογραφίες, αντανάκη την αγάπη μου και για τις μεγάλες αφίσες, αλλά και την επιθυμία μου να αναμετρηθώ με το πρόβλημα μιας σύγχρονης φέρμας μέσα στο πλαίσιο μιας παραδοσιακής κατασκευής.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Ο Μάρκος Καμπάνης γεννήθηκε το 1955 και σπούδασε ζωγραφική στο St Martin's School of Art, στο Λονδίνο. Το 1983 έζησε για έξι μήνες στη Φλωρεντία ζωογραφώντας τοπία και μελετώντας τα μυστικά της Ιταλίας.

Εξτός από τη ζωγραφική ασχολείται με τη χειρωνακτική, τόσο με δουές του δημογραφές όσο και με τη μελέτη της Αγροτικής χειρωνακτικής παραδοσης. Έχει οργανώσει για το σκοπό αυτό ένα εργαστήριο επιπέδων στην Καρπύς του Α. Όρους. Ως εικονογράφος βιβλίων έχει συνεργαστεί με τις εκδόσεις Λαός, Φόινος, Αστή, Εκδοτική Αθηνών και άλλες. Στον τομέα της εκδοσιακής ζωογραφικής, έχει κάνει τοχογραφίες σε μανές του Αγίου Όρους, στη Μονή Σινά και αλλού.

Το 1984 συμμετείχε στην ελληνική εκπροσώπηση της 15ης Biennale Αλεξάνδρειας στην Αίγυπτο, ενώ έχει λάβει μέρος σε πολλές παρουσιάσεις της Art Athina.

Έχει κάνει πάνω από δεκαπέντε ατομικές εκθέσεις, στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Οι κυριότερες ήταν στο Καλλιτεχνικό Πνευματικό Κέντρο Ώρα, στην Γκαλερί Χρυσόθεμα, στο Γαλλικό Ινστιτούτο της Θεσσαλονίκης, στην Gallery K του Λονδίνου, στο Μορφιστικό Ίδρυμα της Εθνικής Τραπέζης, στην Αίθουσα Τέχνης Αθηνών και αλλού. Το 2010 παρουσιάστηκε στο Βελγικό και Χριστιανικό Μουσείο στην Αθήνα, αναδρομική του έκθεση με θέμα τα έργα που έκανε σε σχέση με το Άγιον Όρος τα τελευταία είκοσι χρόνια. Η τελευταία του έκθεση, το 2013, αφορούσε μια σειρά 365 έργων που ζωογραφίστηκαν ένα κάθε μέρα στη διάρκεια ενός έτους. Στον θεωρητικό τομέα έχει μελετήσει το έργο του Σπύρου Παπαλιώτα, επιμελημένος το βιβλίο Σπ. Παπαλιώτα, Θρησκεία στον Άθω και έχει οργανώσει την έκθεση Το Άγιον Όρος στην Ελληνική τέχνη, που έγινε στο Μορφιστικό Ίδρυμα της Εθνικής Τραπέζης σε συνεργασία με την Αγροτική Πνευοκόρη.

